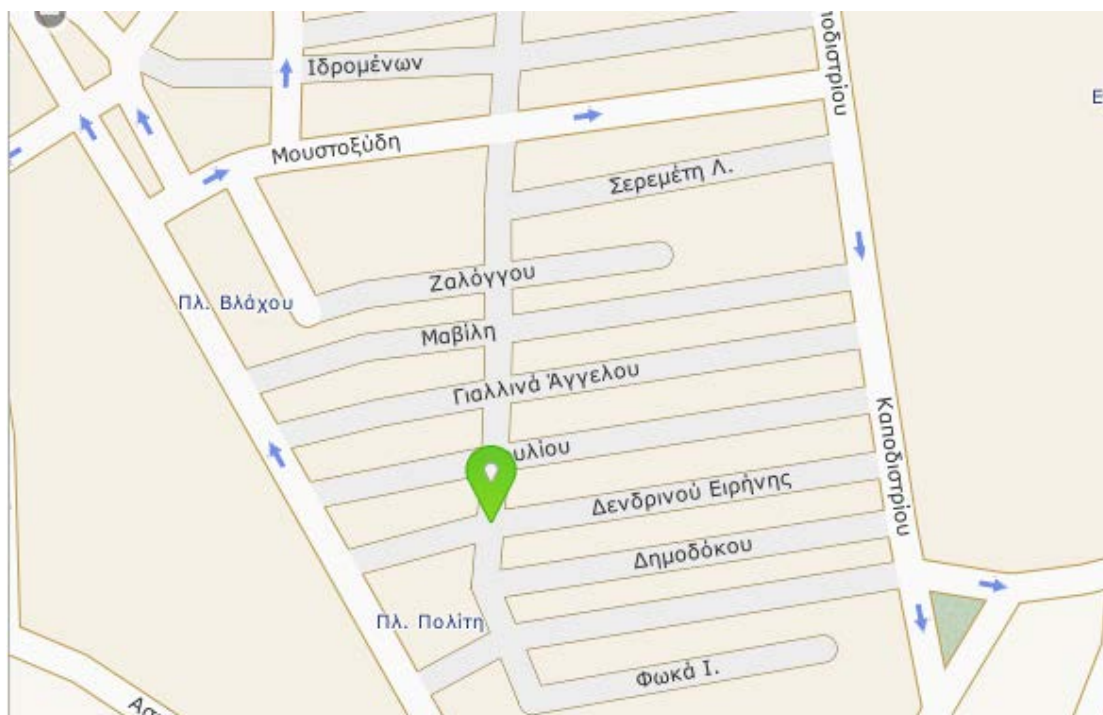

Οδός Ειρήνης Δενδρινού

- Προηγούμενη ονομασία: Θωμά Φλαγκίνη

Είναι η Κερκυραία συγγραφέας και αγωνίστρια της γυναικείας χειραφέτησης. Μια από τις προσωπικότητες που έπαιξε καθοριστικό ρόλο στα πνευματικά δρώμενα της Κέρκυρας των αρχών του 20ου αιώνα και με πνεύμα ιδιαίτερα προοδευτικό ήταν η λόγια και φεμινίστρια Ειρήνη Δενδρινού.

Η Ειρήνη Δενδρινού γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1879 και καταγόταν από οικογένεια εύπορη και αριστοκρατική. Πατέρας ήταν ο Γεώργιος Ζαβιτσιάνος ενώ η μητέρα της είχε ρίζες από την αρχοντική οικογένεια Βούλγαρη. Μαθήτευσε στο Αρσάκειο Κέρκυρας και καθηγητής της ήταν ο Γεώργιος Καλοσγούρος. Από νεαρή

ηλικία έδειξε έντονο ενδιαφέρον για τα γράμματα ενώ δεν άργησε να φανεί το λογοτεχνικό της ταλέντο όταν συνεργάστηκε με το λογοτεχνικό περιοδικό «Νουμάς» και την πρώτη εφημερίδα στην Ελλάδα που απευθυνόταν μόνο σε γυναίκες από γυναικεία συντακτική ομάδα την «Εφημερίδα των Κυριών».

Όταν γνώρισε τον Κωνσταντίνο Θεοτόκη, γοητεύτηκε από την προσωπικότητά του και αναπτύχθηκε μεταξύ τους μια έντονη σχέση. Από τον Κερκυραίο λογοτέχνη ασπάστηκε τις ευρωπαϊκές φιλοσοφικές ιδέες της εποχής, τον σοσιαλισμό και τον φεμινισμό. Αξίζει να αναφερθεί ότι η Κερκυραία με το φιλελεύθερο πνεύμα συμμετείχε στο πρώτο φεμινιστικό

συνέδριο με διοργανώτρια την πρωτοπόρο του γυναικείου κινήματος στην Ελλάδα, Καλλιρρόη Παρρέν. Επηρεάστηκε από τη γλωσσική θεωρία του Γιάννη Ψυχάρη και υπήρξε υπέρμαχος της δημοτικής γλώσσας. Στις διαλέξεις της ασχολήθηκε με τη δημοτική γλώσσα, το έργο του Διονυσίου Σολωμού, του Κωνσταντίνου Θεοτόκη, του Γερασίμου Μαρκορά και του Λορέντζου Μαβίλη.

Η Ειρήνη Δενδρινού ως μέλος της « Συντροφιάς των εννιά» (λογίων της Κερκυραϊκής σχολής) υπήρξε συνιδρύτρια του λογοτεχνικού περιοδικού «Κερκυραϊκή Ανθολογία» που σκοπό είχε “να συγκεντρώνει εργασία Κερκυραίων λογίων και καλλιτεχνών” και θεματολογία με έντονο κοινωνικό προβληματισμό. Ακόμη, το 1953 εξέδωσε την κριτική μελέτη «*Η Κερκυραϊκή σχολή*». Τα ποιήματά της (« *Τα σονέττα*») διακρίνονται για την άρτια τεχνική τους και τον λυρισμό τους. Στα πεζογραφήματά της («*Πεταχτές κουβέντες*», «*Από τον κόσμο του σαλονιού*») σατιρίζει με καυστικό τρόπο τις ματαιόδοξες “ κοσμικές” κυρίες των σαλονιών ενώ σε κάποια διηγήματα επηρεασμένη από τις σοσιαλιστικές ιδέες του Θεοτόκη περιγράφει τη ζωή των φτωχών αγροτών της Κέρκυρας. Επίσης, ασχολήθηκε και με την παιδική λογοτεχνία (« *Ο ξένος και οι μικροί μου φίλοι*», «*Η γιαγιά με τα εννιά εγγονάκια*»).

Το 1967 παρασημοφορήθηκε για το σύνολο της πνευματικής της δραστηριότητας. Λίγα χρόνια πριν φύγει από τη ζωή (1974) αποφάσισε να αποσυρθεί στο εξοχικό της στην Κέρκυρα.

Πηγή: <https://el.wikipedia.org/wiki/>